

КОМАРЬ и ЛЪВЪ.

(Басня).

Единъ комаръ прилѣтѣлъ при единъ задрѣмалъ лъвъ и почналъ да му говори: „Ти, лъве, мислишъ, че си най-сilenъ между звѣровете, затова искашъ да те наричатъ царь. Ала да не мислишъ, че си по сilenъ и отъ мене, ма-каръ и да съмъ тѣй малъкъ на гледъ. Каква сила има въ тебе?

Нима ще ми се похвалишъ съ ноктитѣ и зѣбите си?

Съ това се заканватъ простишъ бабички на своите старци. Азъ съмъ по-юнакъ отъ тебе. Ако искашъ да се увѣришъ, дръжъ се да видимъ!“

И комаръ захваналъ своята тѣничка пѣсень, като забивалъ острото си жило по ушитѣ, по голата кожа на носа и около очите на лъва.

Ядосълъ се лъвътъ страшно и смѣталъ съ единъ замахъ на крака или опашката си да прѣмаже ничтожния комаръ.

Замахналъ веднажъ, замахналъ дваждъ, заудрялъ се лъвътъ, заскачалъ насамъ-нататъкъ, до като усѣтилъ голѣма умора.

Спрѣлъ се лъвътъ и що да види: изпод-ралъ си главата, лицето, носътъ, ушитѣ така, че цѣлъ потъналъ въ кръвъ.

Тогава комаръ започналъ пакъ своята пѣсень и радостно отлѣтѣлъ.

Като бѣрзалъ да съобщи на другаритѣ си, че побѣдилъ царя на животните, той се заплѣлъ въ една паяджиша.